

Dan Puric este actor de teatru și film, regizor, creatorul unor spectacole în care se îmbină arta dansului cu arta costumului și a mimicii: Vis, Toujours l'amour, Made in Romania, Costumele, Pantomomia, Don Quijote. A fost distins cu Premiul Academiei Române „Aristizza Romanescu”, două Premii Uniter, Ordinul Național Steaua României în grad de cavaler - pentru servicii excepționale în cultură, și multe altele.

A publicat cărțile Cine suntem? (2008), Omul frumos (2009) și Fii demn! (2011).

Ține conferințe cu mesaj creștin-ortodox, social și cultural, imprimate recent și pe DVD.

Este un om remarcabil, o conștiință care vibrează de iubire creștină, de patriotism, de dragoste pentru frumosul moral, pentru valorile adevărate ale românilor. Citiți-l, ascultați-l și veți descoperi un om cu adevărat frumos, cu un discurs profund, inteligent, entuziast.

Selectăm pentru cititorii revistei câteva citate din articolele și cărțile publicate de Dan Puric.

- „Hristos a înfrumusețat suferința, pe care a făcut-o corabie către Dumnezeu.”
- „Arta lipsită de Dumnezeu nu e artă-o putem numi divertisment, performanță, dar nu artă. Arta e mărturisire, fără ca prin asta să fie neapărat artă bisericească. Restul e mimetism, e fals, e gol. Eu mi-am înțeles menirea astfel:să mătur poteca spre Biserică. Încerc să-l sensibilizez pe omul modern, prin artă, față de cuvântul Mântuitorului.”
- „Numai oamenii fără Dumnezeu se simt singuri.”
- „Suferința lui, a omului modern, este înconjurată de analgezice; a creștinului era poarta către Dumnezeu.”
- „Omul învăluit de dragostea lui Hristos a fost înlocuit de omul mumificat de drepturi. Unii vor să se mântuiască de lume, dar creștinul îl roagă pe Dumnezeu să mântuiască lumea. Creștinii se-nchină la crucea lui Iisus, ceilalți la crucea tâlharului din stânga. Iar această umanitate parcată pe stânga este cauza sensului pierdut de astăzi.”
- „Darwin l-a smuls pe om din brațele lui Dumnezeu și l-a pus în brațele maimuței. Comunismul l-a smuls din brațele maimuței și l-a pus în brațele Partidului, adică al unei abstracțiuni. Globalizarea n-a făcut decât să-l împingă de aici în neant.”
- „Mi-a spus un monah:Trebuie să ne rugăm împreună, fiule; și zic:Cum, părinte, împreună? Păi da,zice. Credința e ca o pasăre cu două aripi; eu sunt o aripă, tu ești o aripă. Ne rugăm și zboară.”
- „...Oameni de Mall. Vin sărbătorile și primul lucru pe care îl văd cred că e un stomac

foarte mare, pe care îl supraîncarcă... Asta nu înseamnă să nu faci o sărbătoare! Asta nu înseamnă să nu pui ceva pe masă! Dar faptul că ne lăsăm contaminați de o societate a lăcomiei nu este bine. (...) Important e: pe ce pui dumneata accentul? Pe lângă sărbătoare, mai există și chestiunea aceasta a reculegerii. De ce să fim într-un jogging alimentar de dimineața până seara? De unde fuga asta, atletismul ăsta consumerist?”

- „În clipa când te-a terorizat tăcerea înseamnă că l-ai dat afară pe Dumnezeu. Numai în tăcere te întâlnești cu Dumnezeu.”

- „Ați văzut, la Discovery, pe astronautul acela, care a fost pe Lună și i s-a stricat aparatul. Nu mai putea să coboare. A îngenuncheat și mașina a mers. Și s-a întors și a mărturisit: important nu este că a mers omul pe Lună, ci că a coborât Hristos pe pământ.”

- „E bine să aveți griji, dar să nu fiți îngrijorați. Grijiile sunt umane; dar în clipa în care ești îngrijorat, nu-i mai dai voie lui Dumnezeu să lucreze, te substitui Lui.”

- „Noi astăzi trăim, în mare parte, un creștinism, cum se zicea la un moment dat, de duminică, ritualist.”

- „Norocul face parte din limbajul ateului. Creștinul nu are noroc. N-ați văzut? Unul zice: Baftă! Celălalt zice: Doamne ajută! Fiți atenți ce diferență!”

- „Ignatie Branceaninov spunea că Dracul și-a dat seama că omul rezistă la ispitele mari și chiar ajunge să fie martir, și atunci a scos ultima perfidie, păcatul mic. Păcatul mic, care erodează în doze homeopate.”

- „E un rus care, la un moment dat, a fost întrebat: din ce crede el că se trag oamenii, de la maimuță sau de la Dumnezeu sunt lăsați? A răspuns că cei care cred că se trag de la Dumnezeu se trag de la Dumnezeu, cei care cred că se trag din maimuță se trag din maimuță.”

- „A vorbi despre Omul Frumos în contextul în care trăim, într-o lume mutilată, a omului urât, într-o lume schilodită, într-o lume confuză, pe care iată, o gustăm din plin, ce provocare extraordinară! (...) Omul Frumos este ultimul strigăt de salvare, este ultima redută a umanității, în lupta cu oceanul de neomenesc care vine. Omul Frumos este ultimul suspin hristic pentru o lume aflată în cădere definitivă. De fapt, lucrul cel mai important, în epoca pe care o trăim, este să avem capacitatea să recunoaștem Omul Frumos.”

Text: Prof. Ioana Luminița Ungureanu